

## א"ת פ"ש לפרשת בהר

- א – יכול כל אחד לחזור אליה בשנת היובל (פרק כ"ה פסוק י"ג)
- ב – גם לה וגם לחיה מותר לאכול מתבואת הארץ בשנת השמיטה (פרק כ"ה פסוק ז')
- ג – יש לתת לארץ בכל ארץ אחוזתינו (פרק כ"ה פסוק כ"ד)
- ד – כינוי לחופש שיהיה בשנת החמישים (פרק כ"ה פסוק י')
- ה – "ושבתה \_\_\_\_\_ שבת לה" (פרק כ"ה פסוק ב')
- ו – והייתה שבת הארץ לכם לאכלה לך \_\_\_\_\_ הגרים עימך" (פרק כ"ה פסוק ו')
- ז – "ו \_\_\_\_\_ את השנה השמינית" (פרק כ"ה פסוק כ"ב)
- ח – גדר מאבנים הנמצאת סביב ערים מסויימות (פרק כ"ה פסוק כ"ט)
- י – תבואה שנאכל עד השנה השמינית (פרק כ"ה פסוק כ"ב)
- כ – כדי לתת לנו ארץ זו, הוציא אותנו ה' ממצרים (פרק כ"ה פסוק ל"ח)
- ל – קבוצה בעם ישראל שלעריהם תהיה גאולת עולם (פרק כ"ה פסוק ל"ב)
- מ – סוג של אבן שאסור לתת בארץ כדי להשתחוות עליה (פרק כ"ו פסוק ב')
- נ – כינוי לריבית (פרק כ"ה פסוק ל"ו)
- ס – הר שבו נאמרה פרשה זו (פרק כ"ה פסוק א').
- ע – מאת הגויים מותר לקנות אותו ואת האמה (פרק כ"ה פסוק מ"ד)
- פ – סוג עבודה המשברת את הגוף (פרק כ"ה פסוק מ"ג)
- צ – כינוי לזמן בלתי מוגבל (פרק כ"ה פסוק כ"ג)
- ק – "וחישב עם \_\_\_\_\_ משנת המכרו לו" (פרק כ"ה פסוק נ')
- ר – "לפי \_\_\_\_\_ השנים תרבה מקנתו" (פרק כ"ה פסוק ט"ז)
- ש – עימו יש להשמיע קול בשנת היובל (פרק כ"ה פסוק ט')
- ת – סוג של קול שופר (פרק כ"ה פסוק ט')